

AVIZ
**referitor la propunerea legislativă pentru modificarea
și completarea Legii nr.135/2010 privind
Codul de Procedură Penală**

Analizând propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr.135/2010 privind Codul de Procedură Penală, transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.B288 din 04.06.2014,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.(1) lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează negativ propunerea legislativă, pentru următoarele considerente:

1. Propunerea legislativă are ca obiect modificarea Legii nr.135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare, în sensul stabilirii regulii potrivit căreia hotărârile penale să devină executorii la data redactării și motivării hotărârilor definitive sau, în cazul în care condamnatul a fost arestat preventiv în cursul procesului, de la data rămânerii definitive a hotărârii. Potrivit Expunerii de motive, prin proiect se urmărește o dinamizare a procesului de redactare și motivare a hotărârilor penale definitive.

Prin conținutul său normativ, propunerea legislativă face parte din categoria legilor organice, fiind incidente prevederile art.73 alin.(3) lit.h) din Constituția României, republicată, iar în aplicarea dispozițiilor art.75 alin.(1) din Legea fundamentală, prima Cameră sesizată este Senatul.

2. Precizăm că, prin avizul nr.599/21.05.2014, Consiliul Legislativ a avizat negativ o propunere legislativă care avea același scop, dar care viza modificarea momentului de la care se emite mandatul de executare. Propunerea legislativă a fost retrasă de către inițiator.

3. Soluția legislativă propusă prin prezentul proiect privind instituirea regulii potrivit căreia hotărârile penale ar deveni executorii la data redactării și motivării hotărârilor definitive, și nu de la data când acestea devin definitive, aduce atingere efectului pozitiv al autorității de lucru judecat, respectiv **efectului executoriu**. Așa cum s-a subliniat în doctrină¹, „autoritatea de lucru judecat a hotărârii penale naște dreptul pentru organul competent de a pune de îndată în executare dispozițiile cuprinse în hotărârea definitivă. Efectul este pozitiv, imediat și aplicabil în toate cazurile, creând pentru hotărârile definitive o eficiență executorie nestânjenită de vreun obstacol”.

Or, aplicarea regulii propuse prin modificarea art.550 alin.(1) ar conduce la situația în care punerea în executare a hotărârii definitive ar fi amânată până la data redactării acesteia, moment care, potrivit dispozițiilor art.406 alin.(1) și (2), rămase nemodificate, poate să se situeze, în timp, până la cel mult 30 de zile de la pronunțare.

Mai mult decât atât, potrivit proiectului, regula nu ar urma să se aplice în cazul în care condamnatul a fost arestat preventiv în cursul procesului penal, întrucât pentru această situație se menține soluția tradițională potrivit căreia hotărârea devine executorie de la data rămânerei ei definitive.

O astfel de reglementare este însă de natură să înfrângă principiul egalității în drepturi, consacrat de art.16 alin.(1) din Constituție, deoarece stabilește soluții diferite pentru persoane aflate în aceeași situație, respectiv aceea de **persoane condamnate**. Faptul că, în timpul procesului penal, în cazul unora dintre persoane, s-a considerat necesară luarea măsurii arestării preventive este irelevant în raport cu faptul că, din momentul pronunțării hotărârii definitive de condamnare, inculpatul dobândește calitatea de condamnat, respectiv persoană care a săvârșit o infracțiune. În aceste condiții, nu se justifică stabilirea unor momente diferite de la care hotărârea definitivă devine

¹ Nicolae Volonciu, *Tratat de procedură penală, Partea specială*, vol.II, Ed.Paideia, București, 1994, p.379

executorie, în funcție de aspecte care țin de desfășurarea procesului penal. Menționăm că, din formularea propusă pentru art.550 alin.(1) rezultă că sunt exceptate de la aplicarea regulii instituite prin proiect, toate situațiile în care învinuitul sau inculpatul a fost arestat la un moment dat în cursul procesului penal, chiar dacă la data pronunțării hotărârii definitive acesta nu s-ar mai afla în stare de arest preventiv. Precizăm însă că, din perspectiva celor subliniate în Expunerea de motive, nici situația în care condamnatul se află în stare de arest preventiv la data pronunțării hotărârii definitive nu ar justifica stabilirea unui moment diferit de la care hotărârea să devină executorie. Avem în vedere faptul că imposibilitatea exercitării anumitor drepturi, invocată drept motiv al adoptării soluției legislative propuse, se va menține pentru această categorie de persoane, instituindu-se astfel, în ceea ce le privește, o reglementare discriminatorie și, deci, neconstituțională.

Față de cele de mai sus, propunerea legislativă nu poate fi promovată în actuala redactare.

PREȘEDINTE
dr. Dragoș ILIESCU

București

Nr. 441/1.07.2014.

L. nr. 286/2009

M. Of. nr. 510/24 iul. 2009

Lege privind Codul penal

Decizia ICCJ nr. 2/2014 - M.Of. nr. 3019 din 30 apr. 2014(art. 5);Decizia ICCJ nr. 1/2014- M.Of. nr. 349/13 mai 2014(art. 6, art. 39)

promulgată prin D. nr. 1211/2009 M. Of. nr. 510/24 iul. 2009

Decret pentru promulgarea Legii privind Codul penal

modificări prin L. nr. 27/2012 M. Of. nr. 180/20 mar. 2012 *modifică art. 153 alin. (2), art. 161 alin. (2); introduce alin. (3) la art. 153, alin. (3) la art. 161*

Lege pentru modificarea și completarea Codului penal al României și a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal

completat prin L. nr. 63/2012 M. Of. nr. 258/19 apr. 2012 *introduce lit. e) la art. 108, art. 112_1*

Lege pentru modificarea și completarea Codului penal al României și a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal

Notă: v. Ori de câte ori prin legi speciale, prin Codul penal sau prin Codul de procedură penală se face trimitere la art. 118 din Codul penal, trimiterea se va considera făcută la art. 118 și 118_2 și ori de câte ori prin legi speciale, prin Codul penal sau prin Codul de procedură penală se face trimitere la confiscare ca măsură de siguranță, trimiterea se va considera făcută și la confiscarea extinsă. Ori de câte ori prin legi speciale, prin Codul penal sau prin Codul de procedură penală se face trimitere la art. 112 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, trimiterea se va considera făcută la art. 112 și 112_1 și ori de câte ori prin legi speciale, prin Codul penal sau prin Codul de procedură penală se face trimitere la confiscare ca măsură de siguranță, trimiterea se va considera făcută și la confiscarea extinsă.

4. modificări prin L. nr. 187/2012 M. Of. nr. 757/12 nov. 2012 *la data de 1 februarie 2014, modifică art. 9 alin. (3), art. 61 alin. (3), art. 64 alin. (5) lit. b), art. 65 alin. (1), (2) și (4), art. 80 alin. (2) lit. d), art. 82, art. 83 alin. (4), art. 85 alin. (3) și (4), art. 93 alin. (4), art. 98 alin. (1), art. 101 alin. (4), art. 106, art. 116 alin. (2), art. 144 alin. (1) și (2), art. 155 alin. (4), art. 175 alin. (1) lit. c), art. 182 lit. e), art. 210, art. 211 alin. (2), art. 231, art. 234 alin. (2), art. 289 alin. (1), art. 292 alin. (1), art. 294 lit. c), art. 302 alin. (6), art. 308 alin. (1), art. 344, art. 345, art. 391 alin. (2), art. 416 alin. (3), art. 430; introduce lit. d) la art. 75 alin. (1), lit. g) la art. 294, alin. (7) la art. 302, alin. (6) și (7) la art. 342, alin. (3) la art. 407, lit. h) la art. 443 alin. (1); abrogă art. 101 alin. (6), art. 139 alin. (3)*

Lege pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal

5. admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 265/2014 M. Of. nr. 372/20 mai 2014

Decizia nr. 265 din 6 mai 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 din Codul penal

dispozițiile art. 5 sunt constituționale în măsura în care nu permit combinarea prevederilor din legi succesive în stabilirea și aplicarea legii penale mai favorabile.